

№ справи
910/8749/16

Дата ухвалення рішення
25.01.2017

Дата набрання законної сили
25.01.2017

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1 (044) 230-06-58

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"25" січня 2017 р. Справа № 910/8749/16
Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:
головуючого: Тарасенко К.В.
суддів: Іоннікової І.А.
Тищенко О.В.

за участі представників:

від позивача: Косань О.О. - представник

від відповідача: Жадан Т.А. - представник

від 3-ї особи-1: не з'явився

від 3-ї особи-2: не з'явився

розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали апеляційної скарги Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОБУД КОМПАНІ» на рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 (Головуючий суддя Турчин С.О. судді: Паламар П.І., Якименко М.М.)

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОБУД КОМПАНІ»

до Управління будівництва, архітектури та землекористування

Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації

третья особа 1 без самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача

- Публічне акціонерне товариство «Авант-Банк»

третья особа 2 без самостійних вимог на предмет спору на стороні

відповідача - Управління державної казначейської служби у

Святошинському районі міста Києва

про стягнення 5 889 806,12 грн.

ВСТАНОВИВ:

Рішенням Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 позовні вимоги ТОВ «ТЕХНОБУД КОМПАНІ» задоволено частково, присуджено до стягнення з Управління будівництва, архітектури та

землекористування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації на користь ТОВ «Технобуд Компані» 2 022 546,92 грн. основного боргу, 14 296,36 3% річних, 12 054,38 грн.

В іншій частині позовних вимог відмовлено.

Не погоджуючись із прийнятим рішенням суду першої інстанції, ТОВ «ТЕХНОБУД КОМПАНІ» звернулося до Київського апеляційного господарського суду із апеляційною скаргою, в якій просить частково скасувати рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 в частині відмови у задоволенні позовної заяви щодо стягнення з відповідача на користь позивача суми коштів в розмірі 3 791 039,10 грн. та 3% річних та інфляційних витрат, нарахованих на зазначену суму.

Апеляційна скарга мотивована тим, що оскаржуване рішення в частині відмови у стягненні коштів у сумі 3 791 039,10 грн., 3% річних та інфляційних витрат є незаконним, оскільки винесене при неповному з'ясуванні обставин, що мають значення для справи, неправильним застосуванням норм матеріального права, а викладені в рішенні висновки не відповідають обставинам справи, у зв'язку з чим рішення підлягає частковому скасуванню.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 02.11.2016, у складі колегії суддів: головуєчий суддя Тарасенко К.В., судді: Чорна Л.В., Яковлев М.Л., розгляд справи призначено на 23.11.2016.

Представник відповідача 18.11.2017 через відділ забезпечення документообігу суду та моніторингу виконання документів Київського апеляційного господарського суду надав відзив на апеляційну скаргу, в якому заперечував проти доводів апеляційної скарги позивача, просив залишити її без задоволення, рішення суду першої інстанції - без змін. Відповідно до протоколу автоматичної зміни складу колегії суддів від 22.11.2016, у зв'язку з участю судді Чорної Л.В., яка не є головуєчим суддею (суддею-доповідачем), у підготовці в Національній школі суддів України, та перебування судді Яковлева М.Л., який не є головуєчим суддею (суддею-доповідачем), у відпустці, для розгляду справи сформовано колегію у складі: головуєчий суддя Тарасенко К.В., судді: Іоннікова І.А., Тищенко О.В. Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 22.11.2016 справу прийнято до провадження у вищезазначеному складі судової колегії.

23.11.2016 розгляд справи відкладено на 14.12.2016.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 14.12.2016 продовжено строк вирішення спору, у зв'язку з неявкою представників третьої особи-1 та третьої особи-2 розгляд справи відкладено на 25.01.2017. Представники третіх осіб у судовому засіданні 25.01.2017 повторно не з'явилися, про причини неявки суд не повідомили, про дату, час та місце розгляду справи повідомлені належним чином.

Заслухавши думку представників сторін, колегія суддів дійшла висновку про можливість розгляду справи за наявними матеріалами та без участі представників третіх осіб.

Дослідивши доводи апеляційної скарги та відзиву на неї, заслухавши пояснення представників сторін, перевіrivши матеріали справи та проаналізувавши на підставі встановлених фактичних обставин справи правильність застосування судом першої інстанції норм законодавства, колегія суддів встановила наступне.

24.12.2015 між Управлінням будівництва, архітектури та землекористування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації (замовник) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Технобуд Компані» (підрядник) укладено Договір №14-ТК/2 про закупівлю робіт за державні кошти (надалі - Договір).

Відповідно до п.1.1 Договору підрядник за завданням замовника

зобов'язується на свій ризик виконати роботи «Капітальний ремонт будівлі на проспекті Перемоги, 97 під розміщення центру надання адміністративних послуг у Святошинському районі» (ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013), а замовник зобов'язується прийняти виконані роботи та оплатити їх вартість згідно з умовами Договору.

Пунктом 3.1 Договору встановлено, що ціна Договору на момент його підписання визначається пропозицією переможця торгів та становить 7 842 881,20 грн., в тому числі, ПДВ в розмірі 1 307 146,87 грн.

Згідно з п. 3.2 Договору ціна цього Договору може бути зменшена за взаємною згодою сторін, шляхом укладення відповідної додаткової угоди.

Пунктом 5.1. Договору сторони погодили, що будь-які виплати за цим Договором здійснюються замовником шляхом безготівкового перерахування відповідних сум на розрахунковий рахунок підрядника. Відповідно до п. 5.3 Договору, розрахунки за виконані роботи здійснюються на підставі п. 1 [ст. 49 Бюджетного кодексу України](#) за фактом виконання після підписання актів виконаних робіт. У разі затримки бюджетного фінансування розрахунки за виконані роботи здійснюються протягом 10 банківських днів з дати тримання замовником бюджетного фінансування закупівлі на свій реєстраційний рахунок. Замовник не несе відповідальності перед підрядником за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань у разі затримки бюджетного фінансування.

Замовник здійснює оплату за виконані підрядником роботи звітного місяця по мірі надходження бюджетних коштів після підписання актів виконаних робіт (п. 5.4 Договору).

Положеннями п. 6.2 Договору встановлено, що після закінчення робіт або їх частини, підрядник передає замовнику за встановленою формою до 25 числа поточного місяця акти виконаних робіт (ф. КБ-2В та ф. КБ-3), які є підставою для розрахунку за виконану роботу.

Даний Договір набирає чинності з моменту його підписання сторонами і діє до 31.12.2015, але в будь-якому разі до повного виконання сторонами зобов'язань (п. 12.1. Договору).

25.12.2015 між сторонами укладено Додаткову угоду № 1 до Договору, відповідно до умов якої сторони погодили, що у зв'язку з фінансуванням робіт на 2015 рік по об'єкту «Капітальний ремонт будівлі на проспекті Перемоги, 97 під розміщення центру надання адміністративних послуг у Святошинському районі» (ДСТУ Б.Д.1.1-1:2013) на суму 3 813 241,50 грн., інша частина робіт по договору підряду від 24.12.2015 №14-ТК/2 переноситься на наступний 2016 рік та становить 4 029 639,70 грн.

Невід'ємними частинами даної Додаткової угоди № 1 є Додаток № 2 - Календарний план виконання робіт, та Додаток № 3 - План фінансування робіт.

Позивачем на виконання умов Договору виконано, а відповідачем прийнято роботи у 2015 році на суму 3 813 241,50 грн., що підтверджується Довідкою про вартість виконаних будівельних робіт та витрати за грудень 2015, Актами приймання виконаних будівельних робіт за грудень 2015 № 1, № 2, № 3, Актом виконаних проектних робіт № 4, Актом виконаних робіт № 4 та Актом № 6 вартості устаткування, що придбавається виконавцем робіт. У 2016 році позивачем виконано, а відповідачем прийнято на виконання умов Договору та Додаткової угоди № 1 до Договору роботи на суму 2 022 546,92 грн., на підтвердження чого позивачем надано Довідку про вартість виконаних будівельних робіт та витрати за лютий 2016, Акти приймання виконаних будівельних робіт за лютий 2016 № 1, № 2, № 3, Акт на проектно-вишукувальні роботи, Акт на здійснення авторського нагляду та Акти вартості устаткування, що придбавається виконавцем робіт.

Позивач, звертаючись до суду з даним позовом та обґрунтовуючи позовні вимоги зазначає, що вартість виконаних робіт у 2015 році на суму 3 813 241,50 грн. та вартість виконаних робіт у 2016 році на суму 2 022 546,92 грн.

не була сплачена відповідачем.

08.02.2016 позивач звернувся до відповідача з претензією щодо виконання умов Договору, у якій вимагав невідкладно (протягом семи календарних днів) сплатити заборгованість у загальному розмірі 5 813 586,02 грн.

Позивач зазначає, що вимоги претензії виконані не були, а тому позивач звернувся з даним позовом до суду.

У зв'язку із наявністю заборгованості за Договором, невиконанням вимог претензії та простроченням виконання грошового зобов'язання, на підставі [ст. 625 ЦК України](#), позивач нарахував 3% річних у розмірі 41 571,13 грн. та збитки, завдані інфляцією у розмірі 34 648,97 грн.

Відповідно до ч. 1, 2 [ст. 509 Цивільного кодексу України](#) зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених [статтею 11 цього Кодексу](#).

Згідно зі [ст. 11 Цивільного кодексу України](#) цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки; підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є договори та інші правочини.

Частиною 1 [статті 626 Цивільного кодексу України](#) визначено, що договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Згідно зі [ст. 628 Цивільного кодексу України](#) зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Як правильно встановлено судом першої інстанції, укладений між сторонами договір за своєю правовою природою є договором підряду.

Частиною 1 [статті 837 Цивільного кодексу України](#) передбачено, що за договором підряду одна сторона (підрядник) зобов'язується на свій ризик виконати певну роботу за завданням другої сторони (замовника), а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу.

Якщо договором підряду не передбачена попередня оплата виконаної роботи або окремих її етапів, замовник зобов'язаний сплатити підрядникові обумовлену ціну після остаточної здачі роботи за умови, що роботу виконано належним чином і в погоджений строк або, за згодою замовника, - достроково (ч. 1 [ст. 854 Цивільного кодексу України](#)).

Відповідно до наявних в матеріалах справи Довідок про вартість виконаних будівельних робіт та витрати за грудень 2015, лютий 2016, Актів приймання виконаних будівельних робіт за грудень 2015 та лютий 2016, Актів виконаних проектних робіт, Актів виконаних робіт, Актів вартості устаткування, що придбавається виконавцем робіт, Акту на проектно-вишукувальні роботи, Акту на здійснення авторського нагляду позивачем виконано та відповідачем прийнято роботи на загальну суму 5 835 788,42 грн. (3 813 241,50 грн. у 2015 році та 2 022 546,92 грн. у 2016 році). Вищевказані акти підписані відповідачем без заперечень та зауважень.

Відповідно до ч. 1 [ст. 530 Цивільного кодексу України](#), якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Колегія суддів, дослідивши матеріали справи та заслухавши дані твердження позивача, вважає за необхідне зазначити наступне.

Так, у розділі XV Договору №14-ТК/2 від 24.12.2015 сторонами визначено адреси та банківські реквізити контрагентів. Зокрема, зазначено наступні банківські реквізити підрядника: 26005001040198 в Публічному акціонерному товаристві «Кристалбанк», код банку 339050, оригінал договору було досліджено судом апеляційної інстанції у судовому

засіданні.

Натомість, відповідачем надано лише копію Договору №14-ТК/2 від 24.12.2015, в якому зазначені реквізити підрядника: р/р 26003020010842 в Публічному акціонерному товаристві «АВАНТ-БАНК», МФО 380708.

Відповідно до [ст. 36 Господарського процесуального кодексу України](#)

Письмовими доказами є документи і матеріали, які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. Письмові докази подаються в оригіналі або в належним чином засвідченій копії.

Якщо для вирішення спору має значення лише частина документа, подається засвідчений витяг з нього. Оригінали документів подаються, коли обставини справи відповідно до законодавства мають бути засвідчені тільки такими документами, а також в інших випадках на вимогу господарського суду.

Враховуючи, що відповідачем не надано оригіналу Договору №14-ТК/2 від 24.12.2015, в якому зазначені реквізити підрядника: р/р 26003020010842 в Публічному акціонерному товаристві «АВАНТ-БАНК», МФО 380708, колегія не приймає надані відповідачем копії зазначеного договору як допустимий доказ у справі.

Крім того, реквізити підрядника у наданому позивачем оригіналі договору збігають з реквізитами підрядника, що містяться у Додатковій угоді №1 від 25.12.2015 до Договору №14-ТК/2 від 24.12.2015, що не заперечується відповідачем.

А тому, враховуючи положення п. 5.1. Договору, а також те, що умови Договору не містять посилань на жоден з розрахункових рахунків позивача крім р/р 26005001040198 в Публічному акціонерному товаристві «Кристалбанк», колегія суддів дійшла висновку, що відповідачем грошові кошти мали перераховуватись саме на вказаний рахунок, а відповідно замовником не виконано належним чином зобов'язання з перерахування грошових коштів за Договором на розрахунковий рахунок позивача. Враховуючи викладене, колегія суддів дійшла висновку, що незважаючи на те, що Товариство з обмеженою відповідальністю «Технобуд Компані» є власником рахунку № 26003020010842 в Публічному акціонерному товаристві «АВАНТ-БАНК», перерахування коштів у розмірі 3 791 039,10 грн. на вказаний рахунок не свідчить про належне виконання грошового зобов'язання за Договором.

Наведені обставини у їх сукупності свідчать про те, що відповідач зобов'язання з оплати наданих послуг за Договором не виконав в результаті чого утворилась заборгованість.

Відповідно до ч. 1 [ст. 530 Цивільного кодексу України](#) якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно ст. ст. [525, 526 Цивільного кодексу України](#) зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього [Кодексу](#), інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться. Одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Частинами 1 і 2 [статті 193 Господарського кодексу України](#) встановлено, що:

- суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться;

- кожна сторона повинна вжити усіх заходів, необхідних для належного виконання нею зобов'язання, враховуючи інтереси другої сторони та забезпечення загальногосподарського інтересу.

Відповідно до [статті 610 Цивільного кодексу України](#) порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Пунктом 5.3 Договору встановлено, що розрахунки за виконані роботи здійснюються на підставі п. 1 [ст. 49 Бюджетного кодексу України](#) за фактом виконання після підписання актів виконаних робіт. У разі затримки бюджетного фінансування розрахунки за виконані роботи здійснюються протягом 10 банківських днів з дати тримання замовником бюджетного фінансування закупівлі на свій реєстраційний рахунок. Змовник не несе відповідальності перед підрядником за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань у разі затримки бюджетного фінансування.

Відповідач, заперечуючи проти задоволення вимог зазначає, що на даний час відсутнє бюджетне фінансування.

Грошові кошти у розмірі 2 075 000,00 включені у кошторис на 2016 рік.

Колегія суддів відхиляє дані твердження відповідача з огляду на наступне. Так, згідно з ч. 1 [ст. 96 Цивільного кодексу України](#), юридична особа самостійно відповідає за своїми зобов'язаннями, а статтями [525, 526 ЦК](#) і [статтею 193 ГК](#) встановлено, що одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом.

Пунктом 5 Оглядового листа Вищого господарського суду України від 18.02.2013 №01-06/374/2013 «Про практику вирішення спорів, пов'язаних із виконанням договорів підряду» передбачено, що відсутність бюджетних коштів, передбачених у видатках державного бюджету України, не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання.

Посилання замовника на відсутність бюджетного призначення на фінансування робіт за договором підряду не може бути підставою для звільнення замовника від обов'язку оплати відповідних робіт, оскільки в разі відсутності коштів для оплати замовник був вправі та мав фактичну можливість призупинити виконання умов договору з моменту виявлення відсутності коштів для оплати робіт, а не приймати їх результати.

Отже, відсутність бюджетних коштів не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення договірної зобов'язання.

За приписами [ст. 9 Конституції України](#) частиною національного законодавства України є Конвенція про захист прав і основних свобод людини 1950 року, ратифікована Верховною Радою України ([Закон України від 17.07.1997 № 475/97-ВР](#)). Юрисдикція Європейського суду з прав людини є обов'язковою в усіх питаннях, що стосуються тлумачення та застосування Конвенції.

Відповідно ст. 13 Конвенції про захист прав і основних свобод людини кожен, чії права і свободи, викладені у Конвенції, порушуються, має право на ефективний засіб правового захисту у відповідному національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, що діяли як офіційні особи.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях від 29.06.2004 у справі «Войтенко проти України» та від 18.10.2005 у справі «Терем ЛТД, Чететкін та Юліус проти України» вказав, що відсутність відповідних асигнувань у Державному бюджеті не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання.

[Статтею 111-28 Господарського процесуального кодексу України](#)

передбачено, що висновок Верховного Суду України щодо застосування норми права, викладений у його постанові, прийнятій за результатами розгляду справи з підстав, передбачених пунктами 1 і 2 частини першої [статті 111-16 цього Кодексу](#), є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права. Висновок щодо застосування норм права, викладений у постанові Верховного Суду України, має враховуватися

іншими судами загальної юрисдикції при застосуванні таких норм права. Згідно з висновком Верховного Суду України, викладеного в постанові від 15.05.2012 у справі №11/446 за позовом ТОВ «Компанія «Тітал» до Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, суд вказав, що на підставі ч. 2 [ст. 617 ЦК України](#), ч. 2 [ст. 218 ГК України](#) та рішення Європейського суду з прав людини у справі «Терем ЛТД, Чететкін та Юліус проти України» від 18.10.05 відсутність бюджетних коштів, передбачених у видатках Державного бюджету України на 2009 рік не виправдовує бездіяльність МНС і не є підставою для звільнення від відповідальності за порушення зобов'язання.

Приписами ст. [610, 614 Цивільного кодексу України](#) встановлено, що порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання). Особа, яка порушила зобов'язання, несе відповідальність за наявності її вини (умислу або необережності), якщо інше не встановлено договором або законом. Особа є невинуватою, якщо вона доведе, що вжила всіх залежних від неї заходів щодо належного виконання зобов'язання. Відсутність своєї вини доводить особа, яка порушила зобов'язання.

Відсутність у боржника необхідних коштів, а також порушення зобов'язань контрагентами правопорушника не вважається обставинами, які є підставою для звільнення боржника від господарсько-правової відповідальності (ч. 2 [ст. 218 ГК України](#)).

Дослідивши матеріали справи, колегія суддів встановила, що відповідачем на виконання умов Договору було перераховано позивачу на рахунок в ПАТ «КРИСТАЛБАНК» грошові кошти в сумі 22 202,40 грн., що не заперечується сторонами.

Враховуючи викладене вище, доведеність факту надання послуг на підставі Договору, а також доведеність неналежного виконання відповідачем обов'язку по оплаті наданих послуг на суму, з врахуванням часткової оплати на суму 22 202,40 грн., заборгованість відповідача становить 5 813 586,02 грн., колегія суддів дійшла висновку, що позовні вимоги в цій частині підлягають частковому задоволенню.

Наведені обставини свідчать, що суд першої інстанції безпідставно відмовив у задоволенні позову в частині стягнення заборгованості за Договором в розмірі 3 791 039,10 грн.

Частиною 2 [статті 625 Цивільного Кодексу України](#) передбачено, що за прострочення виконання грошового зобов'язання настає відповідальність у вигляді сплати суми боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також сплати трьох процентів річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Передбачені вищевказаними нормами законодавства наслідки прострочення виконання боржником грошового зобов'язання у вигляді відшкодування інфляційних втрат та 3% річних, що нараховуються на суму основного боргу не є штрафними санкціями, а виступають способом захисту майнового права та інтересу, який полягає у відшкодуванні матеріальних втрат кредитора від знецінення коштів внаслідок інфляційних процесів за весь час прострочення в їх сплаті та отриманні від боржника компенсації (плати) за користування ним коштами, належними до сплати кредиторів (постанова Пленуму Вищого господарського суду України від 17.12.2013 №14 «Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань»). Відповідно до ч.2 [статті 530 Цивільного кодексу України](#) якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у

семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не випливає із договору або актів цивільного законодавства. Так, претензію щодо оплати заборгованості відповідач отримав 08.02.2016, а тому прострочення виконання грошового зобов'язання настало з 16.02.2016. Дослідивши надані позивачем розрахунки, колегія суддів зазначає, що надані позивачем розрахунки 3% річних починаючи з 15.02.2016 є помилковими, оскільки прострочення виникло лише з 16.02.2016, а сума заборгованості є меншою ніж вказано позивачем, крім того, 2016 рік є високосним, а тому в ньому не 365, а 366 днів.

Відповідно до арифметично правильного розрахунку з відповідача на користь позивача підлягає стягненню 40981,02 грн. 3% річних та інфляційні втрати в сумі 34 648,97 грн.

Відповідно до статей [33](#), [34](#) [Господарського процесуального кодексу України](#), кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу, а господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи, обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватись іншими засобами доказування.

Враховуючи викладене, колегія суддів вважає, що рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 підлягає зміні у зв'язку з неповним з'ясуванням обставин, що мають значення для справи, апеляційна скарга Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОБУД КОМПАНІ» підлягає задоволенню.

Керуючись ст. ст. [99](#), [101](#), [103](#), [104](#), [105](#) [Господарського процесуального кодексу України](#), Київський апеляційний господарський суд -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОБУД КОМПАНІ» задовольнити.
2. Рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 - в частині відмови у стягненні з відповідача на користь позивача суми коштів в розмірі 3 791 039,10 грн. та 3% річних та інфляційних витрат, нарахованих на зазначену суму - скасувати.
3. Доповнити резолютивну частину рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/10166/16 пунктом наступного змісту: «Стягнути з Управління будівництва, архітектури та землекористування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації (03115, м. Київ, проспект Перемоги, буд. 97, код 39408088) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Технобуд Компані» (01103, м. Київ, вул. Залізничне шосе, 21, код 39062698) 3 791 039,10 грн. (три мільйони сімсот дев'яносто одну тисячу тридцять дев'ять грн. 10 коп.) основного боргу, 26 684,66 грн. (двадцять шість тисяч шістсот вісімдесят чотири грн. 66 коп.) 3% річних, 22 594,59 грн. (двадцять дві тисячі п'ятсот дев'яносто чотири грн. 59 коп.) інфляційних втрат та 57 560,44 грн. (п'ятдесят сім тисяч п'ятсот шістдесят грн. 44 коп.) витрат зі сплати судового збору.»
4. В іншій частині рішення Господарського суду міста Києва від 21.09.2016 року у справі № 910/8749/16 залишити без змін.
5. Стягнути з Управління будівництва, архітектури та землекористування Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації (03115, м. Київ, проспект Перемоги, буд. 97, код 39408088) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Технобуд Компані» (01103, м. Київ, вул. Залізничне шосе, 21, код 39062698) 97162,71 грн. (дев'яносто сім тисяч сто шістдесят дві грн. 71 коп.) судового збору за подання апеляційної скарги.

6. Доручити Господарському суду міста Києва видати наказ.
7. Матеріали справи № 910/8749/16 повернути до Господарського суду міста Києва.

Постанова набирає законної сили з дня її прийняття та може бути оскаржена у касаційному порядку.

Головуючий суддя

К.В. Тарасенко

Судді

І.А. Іоннікова

О.В. Тищенко